

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

• Έν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
• Έν τῇ ἀλλοδαπῇ • • 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 45
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—264

Οἱ μεταβάλλοιτες κατοικίαν Συδρομηταί παράκαλοῦνται νά εἰδοποιῶσι τὸ Γραφεῖον ἐγκαιρῶς πρὸς τακτικὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.

Βασιλεὺς τὸν ὅποιον ὁ κόσμος θαυμάζει εἶναι ἄνθρωπος εὐρείαν ἔχων ἐξουσίαν, πολυαριθμούς στρατοὺς, χρυσοῦν στέμμα καὶ σκήπτρον, μεγαλοπρεπῆ θρόνον, λαμπρὰ ἀνάκτορα, πολυτελῆ συμπόσια, πολλοὺς ὑπηρέτας, ἄπειρα πλοῦτη καὶ ποικίλας τιμητικὰς θέσεις ἵνα προσφέρῃ τοῖς περὶ αὐτόν.

Ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ συνέβη τὸ ἀντίθετον τούτων πάντων. Ἀντὶ χρυσοῦ στέμματος, στέφανον ἐξ ἀκανθῶν. Ἀντὶ σκήπτρου, κάλαμος θεβὲς εἰς τὰς χεῖρας του πρὸς περιγελῶν ἄντι θρόνου, σταυρὸν ἄντι μεγάρων οὐδὲ κἀν μίᾳ θέσει ἵνα στεγάσῃ τὴν κεφαλὴν του ἄντι πολυτελῶν συμποσιῶν εἰς ἄλλους, πολλάκις πεινῶν καὶ διψῶν αὐτὸς ἄντι πολλῶν ὑπηρετῶν ὅμιλον πτωχῶν ἀλλείων ἄντι θησαυρῶν νά δώσῃ αὐτοῖς, οὐδὲ ἱκανὸν χρῆμα νά πληρώσῃ φόρον χωρὶς καὶ ποιήσῃ θαῦμα ἢ δὲ προσφορά ἢ δωρεῖσα αὐτοῖς ἦτο νά δώσῃ εἰς ἕκαστον αὐτῶν τὸν σταυρὸν αὐτοῦ νά φέρῃ. Ἐν πᾶσι τὸ ἀντίστροφον τοῦ κοσμικοῦ μεγαλείου, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους φάνη ὡς τόπον γεννήσεως οὐδένα τόπον νά καταφύγῃ πολλάκις, οὐδὲ καὶ ἴδιον τάφον μετὰ θάνατον.

Ἐνταῦθα ἡ ἀπιστία ψιθυρίζει καὶ ἐρωτᾷ, ποῦ ἐστὶν ἡ ποσοῦτον ἐξυμνουμένη δόξα; Πρὸς ἀνακάλυψιν ταύτης, ἡ πίστις ἀρκεῖ μόνον νά θεωρήσῃ διὰ τοῦ λεπτοῦ καλύμματος τῆς σαρκὸς ὑπὸ τὴν ταπεινὴν ταύτην μεταμφίσειν διαφαίνεται ὁ Κύριος τῆς δόξης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλέων, ὁ Κύριος τῶν δυνάμεων, ἰσχυρὸς καὶ κραταίος. Κύριος κραταίος ἐν μάχαις, ἔχων τοὺς οὐρανοὺς, θρόνον, τὴν γῆν ὑποπόδιον τῶν ποδῶν του, τὸ φῶς ἐνδυμα, τὰ νέφη ἄρματα αὐτοῦ, τὴν βροντὴν φωνῆν του, τὴν δύναμιν αὐτοῦ πανίσχυρον πλοῦτη τὴν αὐτάρκειαν, δόξαν ἄπειρον, ἀκολοθίαν τὰς δυνάμεις τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἀρίστους τῆς γῆς, πρὸς

οὓς χορηγεῖ πλοῦτη ἀναξερεῦντα, ἀδιάφορον κληρονομίαν, τράπεζαν ἀδιακόπου χαρμονῆς, καὶ τιμὰς ἀθανάτους, καθιστῶν αὐτοὺς βασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ· μάλιστα δὲ κατακτητὰς καὶ ἀνωτέρους κατακτητῶν τέκνα Θεοῦ, καὶ κατ' εἰκόνα ἑαυτοῦ.

ΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΠΑΙΤΑΙ

Καὶ ἄλλοτε ἠναγκάσθημεν νά γράψωμεν καὶ ἤδη ἐπαναλαμβάνομεν ζητοῦντες θεραπείαν παρὰ τῶν ἀρμοδίων κατὰ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐπαιτείας. Ἡ ἀρτυνομία ἐνίοτε προέβλεψε κατόπιν παραστάσεων τοῦ τύπου νά περιστείλῃ τὴν μαστίγα ταύτην ἥτις, πλείοτερον ἢ ἐν πάσῃ ἑτέρᾳ τῆς Ἑλλάδος πόλει, εἶναι ἀδικαιολόγητος ἐνταῦθα. Ἐν πάσῃ γωνίᾳ τῶν ὁδῶν καὶ μέχρι βαθείας νυκτὸς καὶ πέραν τοῦ μεσονυκτίου ἐπαίται περιφέρονται εἰς τὰς ὁδοὺς ἢ καθεζόμενοι εἰς ἐπικαίρους διαβάσεως θέσεις, ψάλλουσι τοῖς διαβάταις κλαυθμηρὰς ἐπιφθᾶς ζητοῦντες ἐλεημοσύνην. Ἡ ἀρμοδιὰ ἀρχὴ ἠδύνατο νά ἐξετάσῃ ποιοὶ ἐκ τῶν περιερχομένων τὰς ὁδοὺς πρὸς ἐπαίτεϊαν εἶναι πράγματι ἄποροι ποιοὶ δὲ ἐνασκούσι τὸ ἔργον ὡς ἐπάγγελμα· καὶ τοὺς μὲν πρώτους νά διευθύνῃ εἰς τὸ πτωχοκομεῖον τοὺς δὲ ἑτέρους παραδειγματικῶς νά τιμωρήσῃ ἀπαγορεύουσα συγχρόνως αὐτοῖς τὴν περαιτέρω ἐξασκήσιν τοῦ επαγγέλματος. Οὕτω πράττουσα ἡ ἀρχὴ καὶ τοὺς πράγματι ἀπόρους θά ὠφέλει καὶ τοὺς κατοίκους τῆς ἡμετέρας πόλεως θά ἀπήλαττε παρενοχλήσεως σπουδαίας ἥτις οὐδὲν ἕτερον ἀποτέλεσμα φέρει ἢ τὴν ἐνθάρρυνσιν τῆς ὀκνηρίας καὶ κερδοσκοπίας. Πολλοὶ πράγματι ἄποροι προτιμῶσι τῶντι τὴν ἀνά τὰς ὁδοὺς ζήτησιν ἐλεημοσύνης ἢ τὴν ἐν τῷ πτωχοκομείῳ ἐνδιαιτήσιν, διότι δι' ἐκείνης μὲν ἀποταμιεύουσι διὰ ταύτης δὲ μόνον τροφὴν λαμβάνουσι· καλὸν ἔθεν θά ἦτο ἂν ἡ ἀρχὴ ἐπήρχετο ἐπανορθωτικὴ τῶν κίαν χρηματιστικῶν ἰδεῶν τῶν παρ' ἡμῖν ἐπαίτιων.

Ο ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΒΡΑΧΜΑΝΑΣ

Είπομεν εν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ὅτι θά πραγ- ματεώμεν περὶ τοῦ παγκοσμίου κατακλυσμοῦ, καθ' ὃν τρόπον περιγράφεται ἐν τοῖς ἀρχαίοις βιβλίοις τῶν Ἰνδῶν, ἐν ταῖς Πουράναις καὶ τῇ Μαχαβαράτα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ περιγραφή τοῦ κατακλυσμοῦ ἄλλως πως φέρεται ἐν ταῖς Πουράναις καὶ ἄλλως ἐν τῇ Μαχαβαράτα, διότι ἄλλος εἶναι ὁ σῶσας τὸν Μανῶ, τὸν Μανῶ, τῶν Ἰνδῶν κατὰ τὰς Πουράνας, ἄλλος δὲ κατὰ τὴν Μαχαβαράταν, θέλομεν μνημονεύσει ἐνθάδε καὶ τῶν δύο διηγήσεων.

Ἡ διήγησις κατὰ τὰς Πουράνας εἶναι ἐν εἰδει διαλόγου μεταξὺ τοῦ βασιλέως Πικικίτου (Pikiki) καὶ τοῦ Σουκᾶ, μαθητοῦ καὶ διαδόχου τοῦ διασώμου Βιάτα, ὅστις συνέταξε τὴν Μαχαβαράταν καὶ τὰς Βέδας ἐν τῇ: ἔβλετο καὶ ἄλλα πολλὰ συνεγράψατο (α). Ὁ Βικιλῆς ἐρωτᾷ τὸν σοφὸν ἵνα διδάχῃ περὶ τῆς ἀπὸ τοῦ κόσμου ἀποχωρήσεως διὰ τῆς θεωρητικῆς γνώσεως τοῦ Βαγαβάτ, ὄντος λατρευτοῦ, ὅπερ εἶνε αὐτὸς ὁ Βισνοῦ. Τὸ ἐπιστόδιον ταῦτο συνίσταται ἐκ στροφῶν ἐξήκοντα καὶ μιᾶς.

1. «Ὁ βασιλεὺς λέγει» κύριε, ἐπιθυμῶ ν' ἀκούσω τὴν διήγησιν περὶ τῆς πρώτης ἐνσαρκώσεως τοῦ Ἀρῆ, τοῦ Βισνοῦ, μετὰ τῶν θαυμαστῶν πράξεων, ὅτε ἐφάνη ὑπὸ τὴν ἀπατηλὴν μορφήν ἰχθύος.

2. Πόθεν προήλθεν, ὅτε ὁ Κύριος νὰ περιβληθῇ τὴν μορφήν ἰχθύος, ὅστις περιφρονεῖται ὑπὸ τοῦ κό-

(α) Ἴδου τί περὶ τοῦ Βιάτα τούτου ἀναγιγνωσκόμεν ἐν τινι ἀνεκδότῳ Ἰνδικῷ συγγράμματι τοῦ σοφιστοῦ Δημ. Γαλανοῦ, ἐν τῇ Ἰτιχασασαμουτσαίᾳ.

1. Νικᾶ πάντας ὁ Βιάσας, ὁ υἱὸς τοῦ Παρσάρα καὶ τῆς Σατεβατῆς, οὗ ἐκ τοῦ στόματός τὸν βίοντα ἀγαθὸν λόγον, ὡς μέλι γλυκὸν ἐκ τοῦ ἀνθοῦ λωτοῦ, πίνει ὁ κόσμος.

2. Ἡ Βαράδα, ἡ ἀνερχνεῖσα ἐκ τῆς τοῦ Βιάσα γλώττης ὡς ὁ λωτὸς ἐκ τῆς λίμνης, καὶ ἔχουσα ὡς μεγάλην εὐωδίαν τὴν Γετάν καὶ ὡς κόνιν τοῦ ἀνθοῦ τὰς πολυεῖδεις ἀφηγήσεις καὶ διεκπιπνυμένη εἰς ἀνακάλυψιν καὶ ἐρμηνείαν τῶν τοῦ Θεοῦ κατορθωμάτων καὶ ποθομένη πίνεσθαι ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν, ὡς λωτὸς ὑπὸ τῶν μελισσῶν καὶ πίνουσα τὰς κηλίδας τοῦ Καλῆ αἰῶνος, ἔστω ὑμῖν εἰς ἀγαθόν.

3. Ἡ Μαχαβαράτα, ἡ ἐστὶν ὡς βακτηρία, πεποιημένη ὑπὸ τοῦ Βιάσα, βατταχίσθη ἐν τῇ χερσὶν ὑμῶν τῶν ὑποσκαζόντων καὶ προσπιπτόντων ἐν τῇ τριβῇ τούτου τοῦ βίου.

4. Γίνωσκε τὸν Βιάσαν μέγαν Θεόν· τίς γὰρ ἄλλος ἠδύνατο ποιῆσαι τὴν Μαχαβαράταν, εἰμὴ Θεός;

5. Ἡ Μαχαβαράτα ἐγεννήθη εἰς ὠρεῖαν τοῦ κόσμου ὑπὸ τοῦ Βιάτα, συστρέφοντας τὸν νοῦν ἐκ τοῦ καθῶς ἡ Σελήνη ἐκ τῆς συστραφείσης θαλάσσης ὑπὸ τοῦ Βισνοῦ.

6. Ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον πάντες οἱ σοφοὶ καὶ ἅγιοι ἄνδρες ἐπόνθησαν εἰς ὠρεῖαν μόνον ἐαυτῶν ὁ δὲ βίσιος Βιάσας ἐπόνθησεν εἰς ὠρεῖαν πάντων.

7. Ἀμείλει, τίς ἄν ἄλλος εἴη μᾶλλον ἀξίεικνιος ἢ ὁ Βιάσας; οὗτος γὰρ καὶ τὴν Βέδαν ἐν τῇ: ἔθετο καὶ τὴν θαυμαστὴν Μαχαβαράταν συνεγράψατο, ἀγαπῶν τὴν ὠρεῖαν πάντων.

8. Πάντα δὲ τὰ τῆς Βέδας ἐν τῇ Μαχαβαράτα διεκινύονται καὶ ἐρμηνεύονται ὑπὸ τοῦ Βιάσα, λέγοντος οὕτως ἀφευγέτω πᾶς τις τὰ κακὰ καὶ ζητεῖτω τὰ ἀγαθὰ...

σου καὶ τὴν φύσιν αὐτοῦ οὕσαν ὡς τὴν τοῦ σκότους φοβούνηται καὶ τρομάζουσιν;

Ὁ Σουκᾶς ἀποκρίνεται πρὸς τὸν Πικικίτα λέγει·

5. Ὁ Κύριος, περιβάλλεται διαφόρους μορφάς, ὅταν θέλῃ νὰ προσταθῇ τὰς ἀγελάδας, τοὺς Βραχμάνας, τοὺς Σουκᾶς (τὰ πνεύματα), τοὺς ἐναρτέους, τὰς Βέδας, τὴν δικαιοσύνην καὶ πάντα τὰ ἀγαθὰ.

6. «Εἰσδύων ὡς ἀνὴρ εἰς πάντα τὰ κτίσματα, τὰ τε κατώτερα καὶ ἀνώτερα, διαμένει ἀλλότριος τῆς τελειότητος ἢ ἀτελείας τῶν κτισμάτων, διότι αὐτὸς δὲν ἔχει ἰδιότητος».

Τότε ἀγγέλλει ὁ Σουκᾶς ὅτι εἰς τὰ τέλη τῆς προηγουμένης Κάλπας (Θεῖας περιόδου, ἥτις συνίσταται ἐκ μιᾶς ἡμέρας καὶ μιᾶς νυκτός τοῦ Βραχμᾶ καὶ ἰσοδυναμεῖ πρὸς 8,640,000,000, ἔτη!) ἐγένετο ἡ περιωδικὴ καταστροφή τοῦ σύμπαντος, ἡ δὲ γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ κατεποντίθησαν ἐν τῷ Ὠκεανῷ. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Δαναβᾶ, ὁ ἰσχυρὸς Ἀυγαγρίβας (Hugri) ἀπάσας τὰς Βέδας ἐκ τοῦ στόματος τοῦ δημιουργοῦ κοιμωμένου, τοῦ μακαρίου Ἀρῆ, ὅστις εἶνε ὁ Κύριος, περιεβλήθη τὴν μορφήν τοῦ ἰχθύος Σαφαρῆ, τοῦ γροσσοπαριου κωριου (Hugrius chrysopariius).

Ὁ Θεὸς τότε ἐν τῇ μορφῇ ταύτῃ τοῦ ἰχθύος κυπρίνου καταφεύγει εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Σατααβράτα, τοῦ Μανῶ, ὅστις τότε περιεπάτει παρὰ τὰς ὄχθας ποταμοῦ τινοῦ. Ὅτε δὲ ὁ Μανῶ ἠθέλησε νὰ ῥίψῃ τὸν ἰχθύν εἰς τὸν ποταμὸν, ὁ ἰχθὺς ἀνθρωπίνῃ φωνῇ χρώμενος παρεκάλεσεν αὐτὸν νὰ μὴ τὸν ῥίψῃ εἰς τὸν ποταμὸν καὶ καταφραγῶθῃ. Ὁ βασιλεὺς Μανῶ, ἀνὴρ εὐσπλαγχνος ὢν, τὸν ἐκράτησε καὶ ἔθηκεν αὐτὸν εἰς ἀγγελίον. Ἀλλὰ ὁ θαυμαστὸς ἰχθὺς πῦξανεν ἀκαταπαύτως καὶ δὲν ἐδύνατο νὰ χωρῇ οὐδ' ἐν ἀγγελίῳ, οὔτε ἐν δεξερναῖς, οὔτε ἐν ἔλεσιν, οὔτε ἐν λίμναις μεγάλαις καὶ βαθείαις. Ὅτε δὲ τέλος ὁ Μανῶ ἐρριψεν αὐτὸν εἰς τὸν Ὠκεανόν, ἰκέτευσε αὐτὸν πάλιν ὑπερμεγέθης ἰχθὺς καὶ τότε ἀνεγνωρίσθη ὡς φησαρκωθεὶς Θεός.

25. Ἀπατόμενος τοιοῦτοτρόπως ἐκ τῆς λαμπρᾶς ὁμιλίας τοῦ ἰχθύος ὁ βασιλεὺς εἶπεν αὐτῷ· Τίς εἶσαι σὺ, ὅστις ὑπὸ τὴν μορφήν ἰχθύος μ' ἐξέπατάς;

«Οὐδέποτε οὔτε εἶδον οὔτε ἤκουσα τινος ἀναφέροντος τῶν μέγαν ἰχθύν, ὡς σὲ, ὅστις μεγαλυνθεὶς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ 300 λεύγας ἐπλήρωσες καθ' ὀλοκληρίαν ὀλοκληρὸν λίμνην.

27. Ἀναμφιβόλως, σὺ εἶσαι ὁ μακάριος Ἀρῆς, ὁ ἐπὶ τῶν ὑδάτων φερόμενος Ναρκυάνας, τὸ ἀφθιτον ὃν ὅπερ, ἵνα δείξῃς τὴν εὐμένειαν εἰς τὰ κτίσματα, ἔλκεδρες μορφήν ἰχθύος.

28. «Λατρεία εἰς σέ, ὦ ἄριστον τῶν πνευμάτων! Εἰς σέ, τὸν κύριον τῆς διατηρήσεως, τῆς δημιουργίας καὶ τῆς καταστροφῆς! Σὺ εἶσαι, Κύριε, εἰς τὸν πιστόν σου δούλον, ὅστις σέ ἰκετεύει, τὸ κύριον αἶτιον τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς μου.

29. «Πᾶσαι αἱ ἐνσαρκώσεις σου σκοποῦσι τὴν διατήρησιν τῶν κτισμάτων. Ἐπιθυμῶ λοιπὸν νὰ μάθω πρὸς τίνα σκοπὸν περιεβλήθης τὴν μορφήν ταύτην.

30. «Σοί, οὗ οἱ ὀφθαλμοὶ ὁμοιάζουσι πρὸς τὸν λωτόν, σοί, ὅστις εἶσαι ὁ εὐμενὴς φίλος πάντων τῶν ὄντων, ἡ λατρεία ἦν ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς πόδας σου δὲν εἶνε ἀνωφελής, ὡς ἐκεῖνη, ἢ ἀποδίδουσιν εἰς τοὺς θεοὺς, οὗς ἡ προσωπικότης διακρίνει ἀπ' ἀλλήλων διὰ τοῦτο ἐδείξάς μοι τὸ θαυμάσιον σῶμά σου.

Ὁ Ῥααβᾶδ, (ὁ Βισνοῦ) ἀποκρίνομενος εἰς τὸν πιστόν του λατρευτὴν προλέγει αὐτῷ τὴν μετὰ ἐπιήμηρας καταστροφήν· διότι «οἱ τρεῖς κόσμοι, ἡ γῆ, ἡ ἀτμόσφαιρα καὶ ὁ οὐρανός, θά καταποντισθῶσιν ἐν τῷ Ὠκεανῷ». Ἀγγέλλει αὐτῷ τὴν προσέγγισιν πλοίου μεγάλου, τὸ ὅποσον θά πέμψῃ αὐτῷ, ἵνα τὸν ὑποσέχῃ (α), καὶ διέταξε αὐτὸν νὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ πλοῖον περικυκλούμενον ὑπὸ ἐπτὰ Ρίσιαι (Richis=ἄγιαι), ἀφοῦ κάμη συλλογὴν ἐκ πάντων τῶν ὄντων καὶ λάβῃ μεθ' ἐαυτοῦ πάντα τὰ φυτὰ καὶ τοὺς σπόρους αὐτῶν μεγάλων καὶ μικρῶν. Λέγει αὐτῷ νὰ διέλθῃ ἀπόθως τὸν μέγαν καὶ σκοτεινὸν Ὠκεανόν, διότι θά ὠδηγῆται ὑπὸ μόνης τῆς λάμψεως τῶν Ρίσιαι. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ Θεός-ἰχθὺς θά ἐλθῃ εἰς βοήθειαν.

36. «Ἐπειδὴ ἄνεμος σφοδρὸς θά ταράττῃ τὸ πλοῖον, θά εἴμμι πλησίον σου καὶ θά προσδέξῃς τὸ πλοῖόν σου εἰς τὸ κέρας μου τῇ βοήθειᾳ τοῦ μεγάλου ὄφους (βατουκῆ).

37. «Σύρων ὄπισθέν μου ἐπὶ τοῦ Ὠκεανοῦ τὸ πλοῖον, ἐν ᾧ θά εἴται σὺ καὶ οἱ Ρίσαι, θά τὸ ἐπιβλέπω ἐφ' ὅσον θά διαρκῇ ὁ ὕπνος τοῦ Βραχμᾶ.

38. «Θ' ἀναγνωρίσεις ἐν τῇ ψυχῇ σου τὸ ἐμὸν μεγαλεῖον, ὅπερ καλοῦσιν ὕψιστον Βραχμᾶ καὶ ἡ εὐμένειά μου θ' ἀποκαλυφθῇ εἰς τὰ ζητήματά σου».

Ὁ Μανῶ περιέμενε τὸν ὀρισθέντα χρόνον καὶ ἅμα ἐκτελέσας τὰς διαταγὰς τοῦ Βισνοῦ εἶδεν αὐτὸν ἐμφανιζόμενον ἐν μέσῳ τοῦ μεγάλου Ὠκεανοῦ ὑπὸ τὴν μορφήν ἰχθύος ἔχοντος τὸ χρῶμα χρυσοῦν καὶ ἐν κέρασιν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Προσδέξας τὸ πλοῖον εἰς τὸ κέρας ὁ βασιλεὺς προσεκύνησε τὸν Θεὸν σωτήρα, ὅστις διεύθυνε τὸ πλοῖον ἐπιπέσον ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

Ἐνταῦθα ὑπάρχουσι πολλαὶ στροφῆαι συντεταγμέναι ἐν γλώσῃ ἐνθουσιόδει τῶν θεωρητικῶν λατρευτῶν τοῦ Βαγαβάδ. Ἐκ τῶν δύο ἐνθάδε παρατεθειμένων τελευταίων στροφῶν δύναται τις νὰ κρίνῃ περὶ τοῦ μυστικισμοῦ αὐτῶν.

52. «Σὺ εἶσαι ὁ εὐμενὴς φίλος, ὁ ὕψιστος, ἡ ψυχὴ, ὁ διδάσκαλος, ἡ ἐπιστήμη, ἡ παρὰ πάντων ποθομένη τελειότης» καὶ ὁμοῦς ὁ κόσμος κυριευόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἀγνοεῖ ὅτι σὺ κατοικεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ πάντων τῶν ἀθρώπων.

53. «Διὰ τοῦτο καταφεύγω πρὸς σέ, Κύριε, Θεὲ ἐπιθυμητῆ, πρὸς τὸν ὕψιστον τῶν Θεῶν, ἵνα διδάχθῃ. Ἀπόκοπον ἀπὸ τῆς καρδίας μου τοὺς δεσμούς διὰ τῶν λόγων σου, οἵτινες φωτίζουσί με περὶ τοῦ συμφέροντός μου καὶ ἀποκαλύπτουσιν ἐμοὶ τὴν διαμονήν σου».

(α) Κατὰ τὴν Μαχαβαράταν ὁ Μανῶ, ὡς θά ἴδωμεν, διετάχθη νὰ κατασκευάσῃ αὐτὸς πλοῖον στερεόν, ὅπερ συμφωνεῖ πρὸς τὴν παράδοσιν τῆς ἁγίας Γραφῆς.

Τελειώσαντος τοῦ Μανῶ τὴν δοξολογίαν τοῦ ὁ Βαγαβάδ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν ἀλήθειαν, τουτέστι·

55. «Τὴν θεῖαν τῶν Πουρανῶν συλλογὴν μετὰ τοῦ Σαγκῆ (Smikha), φιλοσοφικοῦ συστήματος, τὴν θεωρίαν τοῦ Ῥογᾶ (Yoga), ἄλλου φρησκευτικοῦ καὶ φιλοσοφικοῦ συστήματος, τὴν θεωρίαν τῆς πράξεως καὶ τῆς μυστηριώδους ἐπιστήμης τοῦ Πνεύματος· τὰ πάντα χωρὶς νὰ παραλίπη οὐδέν».

56. Ἐπὶ τοῦ πλοίου μετὰ τῶν Ρίσιαι καθήμενος ὁ βασιλεὺς ἐδίδαχθη ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Βαγαβάδ τὴν ἀνεπίδεκτον ἀμβολίαν διδασκαλίαν τοῦ Πνεύματος, ὅπερ εἶνε ὁ αἰώνιος Βραχμᾶς.

Κατὰ τὸ τέλος τοῦ κατακλυσμοῦ ὁ Ἀρῆς, ὁ Βισνοῦς, ἐρόνευσε τὸν ἔχθρον τῶν Θεῶν Ἀυγαγρίβαν καὶ παρέδωκε τῷ ἐγερθέντι Βραχμᾶ τὸ σῶμα τῶν Βεδῶν. Ὅταν δ' ἀφορᾷ τὸν βασιλέα Σατααβράταν, ὅστις κατεῖχε τὴν γνώσιν Θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων ἐγένετο τῇ εὐνοίᾳ τοῦ Βισνοῦ ὁ Μανῶς Βαμβαβάτας, ἀρχηγὸς τῆς παρουσίας Κάλπας, τουτέστι τῆς ἐνεστώσης χρονικῆς περιόδου τοῦ σύμπαντος.

Ὁ συγγραφεὺς τῆς Πουράνας τελευτᾷ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἰχθύος ὑπισχυόμενος τῷ ἀκούοντι ταύτην τὴν ἀπαλλαγὴν τῶν ἀμαρτιῶν του καὶ τῷ ἀναγινώσκοντι αὐτὴν καθ' ἐκάστην τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν καὶ τέλος τὴν αἰώνιον σωτηρίαν.

Οὕτως ἔχει ἡ ἱστορία τοῦ κατακλυσμοῦ κατὰ τὸν συγγραφέα τῆς Πουράνας. Ἐν τῷ ἐπομένῳ φύλλῳ θά γράψωμεν τὴν ἱστορίαν αὐτοῦ ὅπως φέρεται ἐν τῇ Μαχαβαράτα. ΚΩΝΣΤ. ΝΕΥΤΟΡΙΔΗΣ.

ΠΑΡΑΒΕΒΗΜΑΤΑ ΕΒΟΣΧΩΝ ΤΥΦΩΩΝ

Ὁ Ὀμηρος, ὁ Ὀψιαν, ὁ Μίλτων, ὁ Blacklock ἦσαν ποιηταί. Ὁ Σάνδερσον, διάσημος μαθηματικὸς καὶ ὁ Λουκάσιαν καθηγητὴς ἐν Κανταβριγίᾳ, τυφλωθεὶς πρὸ τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας του. Ὁ Εὐλερος, μαθηματικὸς, ὁ Χύβερ συγγραφεὺς βιβλίου ἐπὶ τῶν ἀβέβαιων τῶν μελισσῶν. Ὁ Φέρελ, ἐκ Κολμαρῆς, ποιητὴς, οὗ τὰ ἔργα πληροῦσιν ἐξ τόμους. Ἡ δεσποικὴς Φράνσης Βράουν, ποιήτρια σημασίας μεγάλης· ὁ Χόλμαν περιηγητὴ τὸν κόσμον· ὁ Οὐίλλιαμ Μέτκωφ, κατασκευαστὴς ὁδῶν καὶ γεφυρῶν· ὁ Ἰω. Πέτκωφ, ἐκ Μάντσεστερ, ὁδηγὸς τῶν ὀδευόντων διὰ περιπλοκῶν ὁδῶν τὴν νύκτα, ὅταν αὐταὶ ἐκαλύπτοντο ὑπὸ χιόνος καὶ εἶτα σχεδιαστὴς καὶ ἐπιστάτης ὁδῶν εἰς δύσβατα ὀρεινὰ μέρη· πλείστοι τῶν ὁδῶν ἐν τισὶ τῆς Ἀγγλίας μέρεσιν ἠλλοιώθησαν κατὰ ὁδηγίας του. Ἡ Λαύρα Βριδγίμαν οὔτε νὰ ἴδῃ ἠδύνατο, οὔτε νὰ ἀκούσῃ οὔτε νὰ λαλήσῃ, καὶ ὁμοῦς ἔμαθε ν' ἀναγινώσκῃ καὶ νὰ γράφῃ. Ὁ Μέλβουρν ἦτο ἐφημέριος ἐπὶ τινι καιρὸν τῆς ἀμερικανικῆς βουλῆς· εἶναι συγγραφεὺς, ἱεροκέρυξ καὶ περιηγητὴς.

Ὁ Πρέσκοτ ἦτο διάσημος ἱστορικὸς, ὁ Goodrich ἄριστος συγγραφεὺς, ὁ Ἰωάννης (Jouhn) περίφημος μαθηματικὸς, καὶ ἐμπειρὸς βοτανικὸς καὶ ζωολόγος. Ὁ Δρ. Μόγιες, ἦτο διδάσκαλος τῆς χημείας καὶ ὁ-

πτικῆς, καίτοι τυφλός. Ὁ λόρδος Branborne καίτοι τυφλός ἐκ παιδικῆς ἡλικίας, ἐδημοσίευσε πρὸ τινῶν ἐτῶν ἱστορίαν τῆς Γαλλίας διὰ παιδάς. Ὁ Ἰωάννης Γερβασσία ἐγένετο ἀριστὸς ἀνδριαντοποιός. Ὁ Ζίσκας, ὁ βασιμὸς στρατηγός, ἐτέλεσε μεγάλα στρατιωτικῆς ἀνδρείας ἔργα μετὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ὁράσεώς του.

αὐτοῦ ἰσχυρὰν ἐνοπλίον δύναμιν, λαμβάνει παρὰ τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως ποσὸν χρηματικῶν ἰκανῶν πρὸς ἱκανοποίησιν τῶν ἀτομικῶν ἀναγκῶν του. Ἡ συνθήκη τῆς εἰρήνης ὑπεγράφη πρὸ τριῶν μηνῶν καὶ τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα ἤρξαντο ἀποσυρόμενα τῆς χώρας τοῦ Γιακούβ, δεκατισθέντα ὁμῶς ἀνιλεῶς ὑπὸ ἐτέρας

ΜΑΧΟΜΕΤ ΓΙΑΚΟΥΒ ΧΑΝ

Ἐμίρης τοῦ Αἰφραριστάρ.

μάστιγος τῆς χολέρας, ἥτις ἀνεπτύχθη ἐν διαφόροις χωρίοις ἐνθα ἐστάθμευσεν.

Ἡ ΛΕΥΚΟΘΕΑ

ΔΙΔΟΥΣΑ ΤΟ ΚΡΗΑΕΜΝΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΔΥΣΣΕΑ

Τὴν εἰκόνα ταύτην λαμβάνομεν ἐκ τοῦ ἀρτι δημοσιευθέντος ἀ. μέρους τοῦ ἔργου τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἐμ. Γαλιάνη, «Αἱ Περιπλανήσεις τοῦ Ὀδυσσεύς». Τὸ βιβλίον τοῦτο γεγραμμένον διὰ γλώσσης εὐλήπτου καὶ ἀληθοῦς ἑλληνικῆς ἔστιν ἀποφασισμένον διὰ παιδάς ὡς γράφει ὁ συγγραφεὺς ἐπὶ τοῦ τίτλου του. Ἀλλὰ διὰ τὸ

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ψέερ Ἀλλῆ, ἐκ νόσου προελθούσης ἴσως ἐκ τῆς λύπης του διὰ τὰς ἤττας αὐτοῦ ὑπέστη ἐκ τοῦ μετὰ τῶν Ἀγγλων πολέμου, ἐνεθρονίσθη ὑπὸ τούτων ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γιακούβ Χαν ὅστις ὑπεράγη καθ' ὅλοκληρίαν τοῖς Ἀγγλοῖς γενόμενος ὑποτέλης αὐτοῖς κατ' οὐσίαν. Ἀντὶ τῆς πλήρους ἐπιβολῆς τοῦ κράτους αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ἀγγλικὴν διοίκησιν, ἐξακουμένῃ ὑπὸ κατοστηνοῦ ἀγγλοῦ ἔχοντας μετ

καλῶς ἠρμοσμένον τῆς διγῆσεως συνοδευόμενον ὑπὸ ὕφους ὀμαλοῦ καὶ γλαφυροτάτου τὸ βιβλίον δὲν θά ἦτον ὄλως ἀνωφελές· καὶ ἀτερπνον ἀνάγνωσμα καὶ δι' ἡλικιωμένους.

Ἡ ΜΕΚΚΑ

Ἡ Μέκκα ἡ μήτηρ τῶν πόλεων κατὰ τοὺς Μουσοῦλμανους, τὸ κέντρον καὶ ἡ ἱερὰ πόλις παντὸς τοῦ Ἰσλάμ, κεῖται ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Ἐτζιά, ἐν Ἀραβίᾳ, 65 περίπου μίλια πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ζιττά, τοῦ γινώσκουμένου

σκεπτόμενον τὴν Μέκκαν λίαν ἡλιετώθη κατὰ τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους, ἀλλὰ νέα ὠθησις φαίνεται δοθεῖσα εἰς τὴν προσκύνησιν ἐπ' ἐσχάτων. Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἐν ἔτει 1873 ὁ ἀριθμὸς τῶν προσκυνητῶν ὑπελογίσθη εἰς 200,000 ἐξ ὧν πλέον τοῦ ἡμίσεως ἤλθον διὰ καρβανίων καὶ περὶ τὰς 50,000 διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ζιττά, καὶ ἄλλων λιμένων τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης. Οἱ κάτοικοι τῆς Μέκκας ζῶσι διὰ τῶν κατ' ἔτος προσκυνητῶν, καὶ αὐταὶ αἱ οἰκίαι εἰσὶ καλλίτερον ἐκτισμέναι πολλῶν ἄλλων ἀνατολικῶν πόλεων,

Ἡ ΛΕΥΚΟΘΕΑ δίδουσα τὸ κρήαεμνον εἰς τὸν Ὀδυσσεά.

στοῦ τοῖς πᾶσι ἐπὶ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης λιμένος αὐτῆς. Ἀπέχει 250 μίλια τῆς Μεδίνας, τῆς ἐτέρας πόλεως τῆς τασούτον στενωῦς συνδεαμένης πρὸς τὸν ἰδρυτὴν τῆς μαωμεθανικῆς θρησκείας, εἶναι δὲ περίπου διπλασία τὸ μέγεθος καὶ τὸν πληθυσμὸν τῆς πόλεως ἥτις περιέχει τὸν τάφον του. Ὁ πληθυσμὸς βεβαίως ποικίλλει ἀμέτρως κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν προσκυνητῶν τῶν ἐπισκεπτομένων τὴν Βέιτ Οὐλλάχ ἢ Οἶκον τοῦ Θεοῦ, κοινότερον γνωστὸν διὰ τοῦ ὀνόματος Κααβάχ, ἢ τετραγώνου οἰκίας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπι-

έχουσαι δύο ἢ τρεῖς πατάματα, μετὰ παράθυρα ἀνοιγόμενα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ. Αἱ ὁδοὶ εἰσὶν εὐρείαι, ἀλλ' ἀνευ λιθοστρώσεως, καὶ ἐπομένως κοινότοτου πλήρεις ἐν θέρει καὶ βορβορώδεις τὸν χειμῶνα ὡς αἱ τῶν Ἀθηναίων. Ἡ Μέκκα εἶναι περικτειχισμένη πόλις, ἀλλ' οὐδεμίαν θά ἔδυνάτο νὰ φέρῃ ἀντίστασιν, εἰς κανονικὴν πολιορίαν. Ἐπειδὴ μόνον Μωαμεθανοὶ ὑποτίθενται ὅτι ἐπισκέπτονται τὴν Μέκκαν, καὶ ἐπειδὴ θά ἦτο λίαν κινδυνώδης ἐκ τῆν ἀσφάλειαν, ἐτι δὲ καὶ εἰς τὴν ζωὴν

του άπιστου, άνακαλυπτόμενον εντός των τειχών του τσαμίου, έτι δε μάλλον εντός του περιβόλου του Κααβάχ, όλίγας άκριβείας έχομεν πληροφορίας περί του μεγάλου Ιερού του Μωαμεθανικού κόσμου. Ολίγοι περιηγηταί εκ των χειρωνακικών χώρων απέβλησαν να κινδυνεύωσι την ζωήν αυτών, καιτοι έν πλάσει γνώσει της Αραβικής και των διαλέκτων αυτής, και έντελώς έμπειροι εις τας ποικίλας τελετουργίας της μωαμεθανικής πίστεως, και βοηθούμενοι υπό πληρεστάτη και επιμελούς μεταφράσεως, έν ή ή πρόνοια και ή πείρα έλαβον πάσαν δυνατήν προφύλαξιν κατά της ανακάλυψως. Εκ των άτρομήτων τούτων άνδρών ό μάλλον γνωστός είναι ό άγγλος λοχαγός Βύρτων, εκ του στρατού της Βομβάης. Ο αξιωματικός ούτος έπεσκέψατο την Μέκκαν και την Μεδίαν τώ 1852, εις την διήγησιν δε αυτού όφείλομεν πολλάς πληροφορίες επί του Ιερού περιβόλου. Ο λοχαγός Βύρτων όμοιως περιγράφων τό Κααβάχ, ή προέβηγεν εις τό σύγγραμμα του περιηγητού Βυρχχάρτ, επισκερθέντος την Μέκκαν τώ 1814. Η διήγησις όμως αυτού περί του περιέρου τούτου τόπου είναι λίαν μακρά ώστε να χρησιμεύσ η εις τό ένεστώς άρθρον.

Τό περιήρημα έχει σχήμα επιμήκους τετραγώνου, ούδεμία των πλευρών του όποιου είναι εύθεια, καιτοι κατά πρώτην όψιν φαίνονται τοιαύται. Ο έξωτερικός τοίχος έχει μήκος 250 βημάτων και 200 πλάτος, ό δε Ιερόν περιβόλος δύναται να περιλάβη 35,000 πρόσωπα. Αυτό τό Κααβάχ, όπερ εις απόστασιν φαίνεται έχον σχήμα έντελούς κύβου, κείται προς τό κέντρον του περιβόλου ούχι όμως και άκριβώς, διότι τό Κααβάχ υπήρξε πρότερον του τσαμίου, κτισθέντος περί αυτό, και επεκαθέντος κατά διαφόρους εποχάς. Προς την μεσημβρινοκατολικήν γωνίαν του Κααβάχ είναι ή διάτμος «μέλαινα λίθος», ήν ή δεσιδαμονία των μωαμεθανών πιστεύει ώς κομισθείσαν εκ των ουρανών δι' άγγέλων. Αποτελεί ή λίθος αύτη μέρος της γωνίας του οικοδομήματος, είναι δε περί τους τέσσαρας και ήμισυ πόδας από του εδάφους, συγκειμένη εκ περίπου δώδεκα διαφόρου μεγέθους, και σγήματος λίθων στενών συνδεδεμένων δι' ασβέστου, έντελώς δε λείων. Φαίνεται ότανει τό όλον έθραύσθη εις πολλά τεμάχια υπό σφοδρού κτύπηματος, ειτα δε συννηώθη πάλιν φαίνεται ώς λάβρα, άλλ' είναι λίαν δύσκολον να προσδιορισθ ή άκριβώς ή ποιότης της λίθου, ή ή επιφάνεια κατεφάρσα εκ των εκατομμυρίων επιφάνσεων και άτπαζμών τους όποιους έλαβεν.

Ο λοχαγός Βύρτων δίδει την εξής έκθεσιν περί του Κααβάχ και των πέριξ ήν έν περιλήψει παραθέτομεν έδω. Οι προσκνηταί οι περί τό Κααβάχ βαίνοντες φησίζουσι την λιτανείαν αυτών εκ της μελαίνης λίθου, ήν φαύουσι και ασπάζονται μετά μεγίστου σεβασμού. Επίστρώσις εκ γρανίτου στιλπνωθέντος ώς ύάλου εκ των ποδών, περιστοιγίζει τό Κααβάχ. Έκτός του επιστρώματος τούτου, αποτελούντος άκνόνιστον έλλειψοειδές σχήμα, ύπάρχει σειρά σιδερών στύλων στηρίζοντων όριζοντίως σιδεράς ράβδους, εξ ών κρέ-

μονται σπαιροειδεις εκ κρυσίνης ή λευκής ύάλου λαμπήρες. Τό έσωτερικόν του Κααβάχ είναι άπλοον και δεν έχει παράθυρα ή έτερον τι άνοιγμα πλην της εισόδου και μικράς θύρας άγούσης εις κλίμακα προς την στεγήν απολήγουσαν. Προς την θύραν, προς τά έξω, είναι μικρόν κοίλωμα, ένθα ό Αβραάμ ή Ισμαήλ λέγονται ότι άνέμιξαν την άβεστον προς οικοδομήν του Κααβάχ. Εις την βορειοδυτικήν πλευράν εισιν οι υποτιθέμενοι τάροι του Ισμαήλ και της Αγαρ, περικεκλεισμένοι δι' ήμικυκλικού τοίχου επικεκαλυμμένου δια λευκού μαρμάρου. Απέαντι της ανατολικής γωνίας είναι τό έσω έσω ήτοι τό Ιερόν φρέαρ, πιστευόμενον ώς τό της Αγαρ.

Τό Κααβάχ άποτελεί τό Κιβλάτ ή τό προς άτέμισιν μέρος, προς ό πάντες οι Μωαμεθανοί άτενίζουσιν όταν προσεύχονται εις τον Θεόν. Ολίγοι μουσουλμάνοι θεωροϋσι τό Κααβάχ άνευ φόβου και τρόμου, και επί αυτής της θάσεως προσεύχονται εις τον Αλλάχ, εξ οισουδήποτε μερους ή γωνίας της οικίας των, άλλ' οι εις Μέκκαν νεήλυδες άναγνωρίζονται έν τώ Ιερώ εκ της έρωτήσεως προς ποίαν διεύθυνσιν πρέπει να γίνηται ή προσευχή.

Πάντες οι επιτάφιοι λίθοι κείνται προς μίαν και την αυτήν διεύθυνσιν ήτις θεωρείται ό άξων του μουσουλμανικού κόσμου. Οποία άπειρία λίθων επιταφίων με χιλιάδας χιλιάδων κοιλωμένων προσκνητηών άνεμενόντων τον Κριτήν πάσης της άνθρωπότητος! Οι μουσουλμάνοι δεν κοσμοϋσι τους τάφους των, και οι αυξάνοντες θάμνοι έν τοις νεκροταφείοις δεν φυτεύονται εκεί δι' ανθρωπίνης γειρός. Επί όλίγας ήμέρας μετά την έκφοράν, τυρβάνιον συνήθως τίθεται επί της κορυφής του λίθου και φυλάττεται υπό των πενθούντων συγγενών. Έτι και έν τώ νεκροταφείο τώ γενικόν αισθημα τό ύπερισχόν έν τη Ανατολή κατά της συνεντεύξεως των άνδρών και γυναικών επικρατεί, και έν Μέκκα, ή Πέμπτη είναι ή ήμέρα ή δια τας γυναίκας ώρισμένη προς επίσκεψιν των τάφων των άγαπητών αυτών. Πολλοί των πολυτελεστέρων και ώραιότερων τάφων κατεροφθήσαν υπό των φανατικών Βαχαβίς, ότε κατέλαβον την πόλιν περί τας αρχάς της ένεστώς έκατόνταετηρίδος. Έν Μέκκα ύπάρχει ή Ζαράτ εις Μαάιτα, ήτοι τό Ιερόν κοιμητήριον, ένθα εισιν οι τάφοι της πρώτης συζύγου και της μητρός του προφήτου, άλλ' ό τάφος του Μωάμεθ είναι έν Μεδίνα.

Η ΚΥΠΡΟΣ

Η ώραία αύτη νήσος κατέχει τό κέντρον του υπό της βορείου ακτής της Συρίας και Μικρασίας σχηματιζόμενου κόλπου. Ολίγα μέρη έχουσι τοσαύτα ώφελήματα ως προς γην, κλίμα, και θέσιν και τοσαύτας ιστορικάς σχέσεις, και όμως όλίγα παρέχουσι τοσαύτας λυπηράς άποδείξεις ώφελημάτων άμεληθέντων και κακώς μεταχειρισθέντων. Η προτέρα αύτη σϋδαιμονία διήγειρε την άμιλλαν των βασιλέων οτινες αδιακόπως ήριζον περί της κατοχής αυτής και ούτω

συνέδεδε την ιστορίαν αυτής μετά παντός σχεδόν πολιτιμήνου έθνους, αρχαίου ή νεωτέρου. Η ένεστώς αύτης κατάστασις ούδέν άλλο δεικνύει ή έρείπια, έρήμωσιν και καταπίεσιν. Πλείστοι των αρχαίων αυτής πόλεων εξηρανίσθησαν και ή γη αύτη, ικανή να παραγάγη άφθονον θερσίμων σίτου και κάρπων, είναι κατά τό πλείστον άκαλλιεργήτος.

Τό μήκος αυτής είναι 140 μιλίων, τό δε μέγιστον πλάτος 50, απέχει δε της ακτής της Κιλικίας 45 μιλια. Σειρά όρέων διέκει δι' όλου του μήκους της νήσου τά όρη ταύτα ήσαν ό διάσημος Όλυμπος των αρχαίων άνοψούνται δε μέχρι 7000 ποδών. Επί μιάς των κορυφών των όρέων τούτων, της κορυφής του Αγ. Σταυρού, ύπάρχει εκκλησία ίδρυθείσα υπό της Ελένης μητρός του Μ. Κωνσταντίνου. Τά όρη ταύτα εισι πλήρη πυκνών δασών εκ δρυών εκ τούτων έκτεταμένα πεδιάδες και κματιζούσαι κοιλάδες έκτείνονται μέχρι της ακτής, εκατέρωθεν αι εύρύτεραι πεδιάδες εισι προς μεσημβριαν, έν αυταίς είναι και ή της Μεσαρείας, ή μείστη, έφ' ής ό βασιλεύς της Αγγλίας Ριχάρδος μετά των σταυροφόρων του εκέρδησε την μάχην δι' ής έγένετο κύριος της νήσου. Διά της πεδιάδος ταύτης ρέει ό Πηδαίος, ό μέγιστος της Κύπρου ποταμός, όστις ως και οι λοιποί της νήσου ρύακες, ξηραίνεται τό θέρος.

Τό κλίμα και τό εδαφος εισι λίαν πρόσφορα εις την βλάστησιν. Η πορτοκαλία και ή κινρέα δύνανται ένταύθα να βλαστήσωσι παρά την μηλίαν και κερασεάν αι σταφυλαί της εισι μεγάλαι και γλυκείαι επίσης φύεται και ό βράμβας όστις άποτελεί έν των κυριωτέρων εκ των εξαγομένων προϊόντων. Τό μέγιστον όμως της γης μέρος αφίσται άκαλλιεργήτων ό θυμός και άλλα άρωματικά χόρτα καλύπτουσι κατά τό πλείστον τά άκαλλιεργήτα ταύτα διαμερίσματα ώραία δε άνη εύσμο κοσμοϋσι τον περιβόλον πάσης σχεδόν οικίας. Η νήσος έχει πολλά μεταλλεία έν οίς διακρίνονται τά του χαλκού τα όποια και από των όμηρικων χρόνων έγινώσκοντο διότι εκ του μετάλλου τούτου έσχηματιζοντο αι άμαί των βελών των αρχαίων ήρώων. Τοσαύτα έχουσα φυσικά προσόντα δεν είναι θαυμαστόν ότι ή νήσος έφείλκεσε την προσοχήν των πεπολιτισμένων λαών της αρχαιότητος. Οι Φοίνικες μνημονεύονται εκ των πρώτων άποίκων προς όδς έπειτα προσετέθησαν Έλληνες, Αίγύπτιοι, και τινες φυλαί εκ των μεσημβρινών μερών της Αίγυπτου, οι Αιθίοπες. Περιήλθε διαδοχικώς υπό την εξουσίαν των Αίγυπτίων, Περσών, του Αλεξάνδρου του Μεγάλου, μετά τον θάνατον του όποιου έπεσεν εις τό κράτος των Πτολεμαίων, ειτα δε εις τό των Ρωμαίων κατακτηθείσα υπό του Κάτωνος. Μετά την πτώσιν των Ιεροσολύμων οι Ιουδαίοι κατέλαβον την Κύπρον, εξωθέντες έπειτα υπό των Ρωμαίων.

Κατά την πτώσιν και διαίρεσιν της ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, ή Κύπρος περιήλθεν εις την εξουσίαν των Βυζαντινών αυτοκρατόρων. Πέρι τό τέλος του 1β' αιώνος, ό Ριχάρδος Α' κατέλαβεν αυτήν, και

επάλησεν εις τους Ναύτας, καθ' ών, λίαν πιεζομένη, επανέστησεν, αναληφθείσα πάλιν υπό του Ριχάρδου. Έν έτει 1192 έδωκεν ούτος τό μικρόν βασίλειον εκ των Γάυ του Λουσινιάν, άνδρ εξωσθέντα βασιλεία των Ιεροσολύμων, διατελέσαν εις την εξουσίαν αυτών επί τρεις αιώνας έν μεγίστη άκμή. Ελευθέρας της δυναστείας των Λουσινιάν οι Ένετοί κατέλαβον την νήσον ως κληθέντες ανηλικου κληρονόμου, του όποιου ή μητηρ ήτο πλουσία θυγάτηρ της Ένετίας. Μετά τον θάνατον του ανηλικου υίου της ή χήρα μητηρ, μετεβίβασε τά δικαιώματα αυτής εις τον δούκα της Σαβόιας, κατά συνέπειαν του όποιου ό τίτλος του βασιλέως της Κύπρου διατηρείται υπό της οικογενείας εκείνης. Τώ 1470 οι Τούρκοι υπό τον Σελίμ Β' επέδραμον την νήσον και κατέλαβον την Λευκωσίαν δι' έφόδου, κατασφάζαντες 20,000 εκ των κατοίκων. Ο άνδρειος ένετός Βραγαδιός, επιτυχώς ήμύνητό επί τινα χρόνον έν Αμυδαίωστω, άλλ' επιτέλους υπετάγη τοις Τούρκοις, οτινες υποχρεθέντες αυτό άσφαλείαν της ζωής, ειτα εβασάνισαν αυτόν ανιλεώς και θανάτωσαν, και πάσαν την φρουράν κατέστρεψαν.

Από του χρόνου τούτου ή Κύπρος διετέλεσεν υπό την τουρκικήν δεσποτείαν και εξέκλινε κατά την ευδαιμονίαν και τον πληθυσμόν. Τώ 1764 ό λαός εξηγέρθη κατά των καταθλιβόντων αυτών τυράννων, άλλ' ή επανάστασις κατεστάλη.

Υπό την άγγλικήν διοίκησιν ή νήσος βεβαίως κρείττονας θά διέλθη ήμέρες, οι καταστραμμένοι λιμένες της θά επανορθώσωσι και ή γεωργία θί έμψυχωθή, προς όφελος των διοικούντων και διοικουμένων.

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΝ ΠΟΛΟΝ ΕΚΑΡΟΜΗ

Ο απόπλους της «Ζανέτ» εκ του λιμένος του Αγ. Φραγκίσκου της Καλιφορνίας την πρώτην της 8 Ιουλίου (ν), προς εκζήτησιν του Βορείου Πόλου, υπήρξε γεγονός τό μάλιστα ένδιαφέρον την εθνικήν των Αμερικανών φιλοτιμίαν. Η επιχείρησις αύτη διεξήχθη δαπάναις του κ. Ιακώβου Βένετ ιδιοκτήτου του «Κήρυκος της Νέας Υόρκης», καιτοι οι αξιωματικοί και τό πληρωμα διορίσθησαν υπό του ύπουργείου των ναυτικών των Ην. Πολιτειών. Ο ύποπλοίαρχος Δελόγγ, ό και κυβερνήτης του πλοίου, υπήρξε και άλλοτε έρευνητής του Βορείου Πόλου κατά τό 1873, κατά τον χρόνον τούτον άποδείξας ικανότητα εις επιτυχή διαξαγωγήν της επιχειρήσεως άν αύτη καταλληλότερον παρεσκευάζετο.

Εκ της έκδρομής εκείνης έσχε την έντύπωσιν ότι ή πιθανωτέρη και πρακτικωτέρη διάδοσις εις τον Βόρειον Πόλον ήτο δια του Βεργγίου πορθμού. Την ιδέαν του ταύτην άνεκοίνωσεν εις τον κ. Βένετ, όστις μετά σκέψιν κατέληξεν εις τό αυτό συμπέρασμα, ούτω δε άπερασίθη ή ένεστώς εις τον Βόρειον Πόλον έκδρομή. Ο κ. Δελόγγ παρηγγέλη λοιπόν να αγοράζη καταλλήλον προς τήν σκοπον πλοϊον, και ούτος ήγόρασε

την Πανδώρας, ἥτις ἀρτίως εἶχεν ἐπιστρέψει ἐκ τινος εἰς τὰς βόρειας θαλάσσας ἐκδρομῆς, ἠκυροβαλημένη τότε ἐν τοῖς νηυσὶ τοῦ Ἀσινδίνου, Ἀκολούθως ἐπὶ πράξεως τῆς Βουλῆς τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τὸ ὄνομα αὐτῆς μετεβλήθη εἰς Ζανέτ, πρὸς τιμὴν τῆς μῆνης ἀδελφῆς τοῦ κ. Βέσιτ. Τὸ ἀνάπλοιοιον τοῦτο ἔχει χωρητικότητα 429 τόνων καὶ 80 ἰππων δυνάμιν, ἐπεδιωρθώθη δὲ καὶ ἐπερρώθη ἀρκούντως ἵνα ἀντέχη εἰς τὰς μετὰ τὴν πύγων συγκρούσεις. Πάν ὅ,τι ἰδύνατο καὶ θεωρήθη κατάλληλον πρὸς ἀνάπαυτιν ἢ τὸν σκοπὸν τοῦ πλοῦ ἐτέθη ἐν αὐτῷ λίαν διαφιλιῶς. Αἱ τροφαὶ ὑπελαγίσθησαν ὡς διακρέτουςαι ἐπὶ τρία καὶ ἡμισυ ἔτη. Ἀλατισμέναι τροφαὶ σχεδὸν ἐξωθελίσθησαν ἐκ τοῦ καταλόγου, τῶν κυριωτέρων τροφῶν συνισταμένων ἐκ κρεάτων καὶ καρπῶν ἐντὸς ἐρημητικῶς κεκλεισμένων κιβωτίων λευκοσιδήρου, ἀπεξηραμένων λαχανικῶν καὶ ξηρῶν κρεάτων καὶ 7500 λιτρῶν περιμικτῶν ἤτοι ἀρίστου βοείου κρέατος, πρῶτον ἀποξηραθέντος· εἶτα δὲ ἀναμειγμένον μὲν σταφίδας, καὶ λάζδον εἰς βευστήν κατάστασιν. Μικρὸν ποσὸν πνευματωδῶν ποτῶν ἐλήφθη, ἀλλὰ ἄρθουοι ζυμῶς λεμονίων θάλει διδασθαι εἰς τὸ πλήρωμα κανονικῶς ἐν τῷ σιτηρσίῳ, τοῦτο δὲ πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου τῆς στομακῆς. Οἱ ἀξίωματικοὶ καὶ τὸ πλήρωμα τῆς Ζανέτ ἀριθμοῦσι 33 ψυχάς. Ἡ ἐκδρομὴ εἶναι καλῶς ἐφοδιασμένη δι' ἐπιστημονικῶν ἐργαλείων καὶ πλήρους φωτογραφικῆς συσκευῆς μετὰ περὶ τὰς τριάκοντα δωδεκάδα· πλακῶν πρὸς ἀντιγραφὴν ἀπόψεων. Περί τὰ 150 μίλια τηλεφωνικοῦ σύρματος ἐλήφθησαν, καὶ ηλεκτρικὸν φῶς ἀπείρου δυνάμειος ἐδαρτήθη εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ὑπὸ τοῦ μεγάλου ἀμερικανοῦ ἐφορητοῦ κ. Ἐδισων. Οἱ ναῦται πάντες κείναι ἐκκεκτοὶ ὑποστάτες καὶ αὐστηρὰν ἱατρικὴν βοήθειαν μεταξὺ τούτων, μόνον πέντε ἐγεννήθησαν ἐν Ἀμερικῇ, τοῦ λοιποῦ πληρωμάτος συνισταμένου ἐξ Ἀγγλων, Ἰρλανδῶν καὶ Γερμανῶν, καὶ τριῶν κινέζων ὡς ὑπηρετῶν.

Ἡ πορεία δὲ τὴν ὁποίαν ἡ Ζανέτ δι' ἀκολουθήθη διεγράφη ὡς ἐξῆς. Ἀναχωρῶσα ἐκ τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου, θέλει τηρήσει πορείαν βορειοδυτικῶς κατευθυνομένη πρὸς τὰς Ἀλυτιανὰς. Νήτους, ἀπόστασιν 2100 μιλίων, εἰς τὸν λιμένα τοῦ Οὐναλάσκα, κείμενον εἰς τὴν βόρειαν πλευρὰν τῆς νήσου Οὐναλάσκα. Θέλει διέλθει διὰ τοῦ στενοῦ τοῦ Οὐνάλαγα ἐκ τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ εἰς τὴν Βερίγγιον πορθυόν. Οἱ ἐπικρατοῦντες ἀνεμοὶ εἰσὶ συγῆθος δυτικῶι, ἀλλ' ἀφοῦ φθάσωσιν εἰς 50 μίλια βορείου πλάτους ἐπικρατοῦσι γαλήνην καὶ ὁμίχλαι. Ἐκ τῆς Οὐναλάσκα, ἀφοῦ λάβωσιν ἀνθρακί, θέλει προβῆ εἰς τὴν νήσον τοῦ Ἁγ. Παύλου, ἀπέχουσαν 240 μίλια. Ἐν τῷ Ἁγ. Παύλῳ ὑπάρχει ἐμπορικὸς σταθμὸς τῆς Ἐμπορικῆς Ἐταιρίας τῆς Ἀλάσκα, ὅθεν θέλει λάβει ἐνδύματα ἐκ δέρματος φώκιος διὰ τὸ πλήρωμα, δωρηθέντα ὑπὸ τῆς Ἐταιρίας τῆς Ἀλάσκα. Ἐκείθεν θέλει πλεύσει εἰς τὸν Ἁγ. Μιχαὴλ, παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ ποταμοῦ Γιούκον, ἀπέχοντα 500 μίλια τοῦ Ἁγίου Παύλου, ἐνθα σκύλοι, ἔλκυθρα, ὑποδήματα διὰ χιόνια, μιλῶται καὶ

ὀλίγοι ἐκ τῶν ἰθαγενῶν θέλουσι προσληφθῆ. Ἐκ τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ θέλει προβῆ εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου, ἐπὶ τῆς παραλίας τῆς Ἀσίας, ἀπόστασιν 250 μιλίων, ὅπως λάβῃ εἰδήσεις περὶ τῆς ἐκδρομῆς τοῦ καθηγητοῦ Νορδενσκίωλν, καὶ ὅπως λάβῃ πλείονας μιλῶσας καὶ ἐφοδία. Ἐκ τοῦ κόλπου τοῦ Ἁγίου Λαυρεντίου ἡ Ζανέτ θέλει διέλθει διὰ τοῦ Βερίγγιου πορθμοῦ κατευθίαν εἰς τὸν Ἀρκτικὸν Ὠκεανόν, τηρούσα τὴν πορείαν αὐτῆς κατὰ μῆκος τῆς νήσου τοῦ Βογγεελ ἢ Κίλλετ. Ἐκείθεν ἡ πραγματικὴ ἐργασία τῆς ἐκδρομῆς ἀρξεται, ἡ δὲ πορεία ἣν θέλει λάβει ἐξαρτάται ἐκ τῶν περιστάσεων καὶ τῆς συνέσεως τοῦ κυβερνήτου.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

* * * Ρῶσος ἱατρός, ὁ κ. Μελαρέδσκις, παρατηρήσας ὅτι ἡ ἀμβλυωπία ἐπικρατεῖ προπάντων παρὰ τοῖς παιδαγεμένοις, προτείνει ὅπως τὰ βιβλία τυπῶνται διὰ λευκῆς μελάνης ἐπὶ μελανοῦ χαρτοῦ. Ἡ μέθοδος αὕτη ἔπεισαν αὐτὸν δι' ἐπανειλημμένων πειραμάτων, ὅτι φέρει εὐάρεστα ἀποτελέσματα.

* * * Κατὰ τινὰ ὑπολογισμὸν ἀγγλοῦ ὑπομονητικοῦ δεκαεῖς δράμια ἄρτου ἐκριπτομένου καθ' ἑκάστην ἐν ἐκάστῃ οἰκογενεῖα τῆς Ἀγγλίας καὶ Οὐαλλίας ἰσοδυναμεῖ πρὸς 25,000,000 ἄρτων, παραγωγῆς 90,000 στρεμμάτων γῆς, καὶ ἰκανῶν νὰ διαθρέψωμεν ἐτησίως 100,000 ἀνθρώπων. Δεκαεῖς δὲ δράμια κρέατος ἐκριπτομένου ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 300,000 πρόβατα.

* * * Εἰς κόκκος σίτου, λέγει γερμανικὴ ἐφημερίς, παράγει πενήτηκοντα κόκκους, οἱ πενήτηκοντα δὲ οὗτοι παράγουσιν ἑκάστος πενήτηκοντα καὶ οὕτω καθέξης. Εὐρίσκομεν ἐπομένως τὸ ἐξῆς ἐξαγόμενον:

Τὸ δευτέρον ἔτος ἐξ ἑνὸς κόκκου.....	2,500 κόκ.
» τρίτον »	125,000 »
» ἔκτον »	15,615,000,000 »
» δωδέκατον»	244,140,625,000,000 »

Ἡ παραγωγὴ τοῦ τρίτου ἔτους θὰ εἶδε τροφήν ἐπὶ μίαν ἡμέραν εἰς 300 ἀνθρώπους, τὸ δὲ ἐξ αὐτῆς τῆς ἰδίας παραγωγῆς πίτυρον θὰ ἐξήρκει πρὸς διατροφήν ὀκτώ χοίρων ἐπὶ μίαν ἡμέραν. Ἡ παραγωγὴ τοῦ ἑνὸς μόνου κόκκου κατὰ τὸ δωδέκατον ἔτος θὰ ἔτρεφε πάντας τοὺς κατοίκους τῆς γῆς καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ζωὴν.

* * * Ἄμεσος θεραπεία τοῦ Ἰλιγγος ἐπέρχεται διὰ τῆς λήψεως παρὰ τοῦ πάσχοντος βάλου σακχάρους ἐμβαπτισμένου ἐντὸς ὄζου.

* * * Αἱ πρὸς διοίκησιν τῆς πόλεως τῆς Νέας Ὠρκῆς δαπάναι διὰ τὸ ἔτος 1879 προυπελογίσθησαν εἰς 27,507,097 δολ. ἤτοι 137,535,485 φρ. ἤτοι ἀπαιτεῖται ποσὸν ὑπερβαῖνον τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος κατὰ 100 καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμύρια.

* * * Ὁ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, εἰς ἀναγνωρίσιν τῶν ἔργων τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἐν Βερολίνῳ νομικῆς σχολῆς, Γνάϊστ ἐδωρήσατο τῷ ἐξῆς νομομαθεῖ, πλήρη βιβλιοθήκην νομικῶν βιβλίων.

Ἐδημοσιεύθη ἀρτίως ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς γλώσσης κ. Πέτρου Μελισσηνοῦ ποίημα γαλλιστί «εἰς τὴν Γαλλίαν», ἐξ οὗ καὶ αὐθις καταδείκνυται ἡ περὶ τὴν γαλλικὴν βαθεῖα γνώσις αὐτοῦ. Ἀτυχῶς ὅμως πρὸ καιροῦ παρηγκωνίσθη ἀδίκως παυθεὶς τῆς ἥς ἐπαξίως κατεῖχε θέσεως ὡς καθηγητῆς τοῦ Γυμνασίου Ζακύνθου.